

for en sag, har den pågældende patient imidlertid også ret til aktindsigt i de pågældende faktiske oplysninger. Dette følger af den generelle regel i offentlighedslovens § 11, stk. 1.

Endelig vil den enkelte myndighed eller den enkelte offentligt ansatte ikke-autoriserede sundhedsperson som udgangspunkt være berettiget til at give en patient aktindsigt i oplysninger om vedkommende patients personlige forhold i henhold til det forvaltningsretlige princip om meroffentlighed.

Spørgsmål 15:

»Vil ministeren sikre, at patienter, der ønsker dette, kan få kopi af journalmateriale, som tilgår tredjemand?«

Svar:

En patient, der fremsætter ønske om det, vil efter lovforslaget til enhver tid kunne få kopi af det journalmateriale om vedkommende, der sendes til en tredjemand.

Da udlevering af journalmateriale til f.eks. et forsikringssselskab er baseret på en bemyndigelsesaftale mellem forsikringstageren og selskabet, vil det være naturligt, at det er disse parter, der sikrer, at forsikringstageren informeres om, at aktindsigtsadgangen er benyttet.

Spørgsmål 17:

»Ministerens kommentar udbedes til ændringsforslag nr. 1, jf. bilag 29.«

Svar:

Efter ændringsforslag nr. 1 kan videregivelse af oplysninger til forsikringssselskaber og lignende kun ske med patientens skriftlige tilladelse og kun i form af besvarelse af konkrete spørgsmål. Endvidere må journalmateriale ikke udleveres til tredjemand.

Gældende retstilstand er sådan, at patientens skriftlige tilladelse kræves til en meddelelse af aktindsigt til en udenforstående tredjemand, f.eks. et forsikringssselskab. En besvarelse af konkrete spørgsmål som foreslået i æn-

dringsforslaget vil ikke med sikkerhed tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige til opfyldelse af den oplysningspligt, som forsikringsaftaleloven pålægger en forsikringstager.

Som jeg har redegjort for i min besvarelse af spørgsmål 16, vil det forhold, at der er givet utilstrækkelige oplysninger, kunne få uheldige konsekvenser for forsikringstageren.

Desuden indeholder det stillede ændringsforslag et forbud mod, at journalmateriale udleveres til tredjemand. Et sådant forbud vil for det første ikke kunne håndhæves, idet den person, som journalen vedrører, vil være frit stillet med hensyn til, hvem vedkommende måtte ønske at give journalmaterialet til, såfremt han selv har rekvireret dette. For det andet vil dette ændringsforslag umuliggøre, at en patient kan bede en tredjemand som f.eks. en pårørende eller en advokat om at træde hjælpende til gennem direkte aktindsigt i patientens journalmateriale.

Sundhedsministerens kommentarer til henvendelse af 4. juni 1993 fra Den Almindelige Danske Lægeforening (L 228 – bilag 27).

Jeg kan henvise til mine kommentarer til henvendelsen af 3. juni 1993 fra Assurandør-Societetet. Heri har jeg givet udtryk for, at de fleste tilfælde af tvivl om, hvilken rækkevidde en fuldmagt til aktindsigt til tredjemand har, formentlig vil kunne fjernes, såfremt der udformes nogle mere præcise standardbemyndigelser. Det vil efter min opfattelse være hensigtsmæssigt, at dette sker i et samarbejde mellem forsikringsbranchen og Lægeforeningen, og jeg agter at opfordre parterne til et sådant samarbejde, så snart lovforslaget er vedtaget.

Derudover kan jeg henvise til mit svar af 7. juni 1993 på spørgsmål 16.

Hvis der i øvrigt skulle opstå tvivl, mener jeg, at de muligheder, som er skitseret i pkt. 3 d) og e) i retningslinierne for aktindsigtsvejledningen om at rette henvendelse til patienten eller at lade aktindsigten foregå via patienten, vil dække det behov, der måtte være.